Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciurĭ:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucurescĭ: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care ḑi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 187. Brașov, Mercurĭ, 23 August (4 Septemvre) 1895.

„Tinerimea" la Asociațiune.

Dăm loc următorului articul, ce-l primim dela un amic al fóiei nóstre, și vechiu membru al Asociațiunei, în care atinge o cestiune, ce a fost viu discutată între membrii Adunărei generale de Marția trecută.

I.

La adunarea dela Blașiu a Asociațiunei transilvane 'i s'au făcut „tinerimei" nisce elogiurĭ fórte caracteristice în felul lor. S'a auḑit de repețite-orĭ accentuându-se, că s'au deschis nouĕ șanse pentru viitor prin faptul, că acum a început și „tinerimea" sĕ se intereseze de causele Asociațiunei și s'o sprijinéscă. De aceea „tinerimei" 'i s'a dat o deosebită atențiune atât în discursul presidial, cât și în darea de sémă a comisiunei însărcinate cu censurarea raportului comitetului, ba chiar în cursul discusiunilor „tinerimea" a fost obiectul unei escepționale menagiărĭ.

Nu scim, décă și întru cât tinerimea nóstră s'ar puté simți măgulită prin tóte acestea. A constata despre tinerimea unui popor ca al nostru, că abia acum, în césul al 11-lea, a început și ea a se interesa de causa culturei naționale a neamului sĕu, înrolându-se sub stindardul Asociațiunei, nouĕ cel puțin nu ni-se pare nicĭ de-cum a fi măgulitor pentru ea. Cu atât mai puțin măgulitor ni-se par giugiulirile, elogiurile anticipate și menagiarea escepțională a tinerimei, deóre-ce acestea pot sĕ aibă loc față cu nisce óspețĭ streinĭ, séu în casul cel mai rĕu față cu nisce copii neastêmpĕrațĭ, pe carĭ nu-i poțĭ liniști altfel, decât prin laude și giugiulirĭ. Intre frațĭ însĕ și între membriĭ maturĭ ai unei societățĭ, n'au loc astfel de menagiărĭ escepționale.

Va fi simțit, de sigur, și tinerimea nóstră, că aicĭ e ceva ascuns în lucru; va fi simțit, că trebue sĕ fi fost motive deosebite, ca pe factorii adunărei dela Blașiu i-au îndemnat sĕ recurgă la astfel de mijlóce, căcĭ altfel n'ar fi fost cu putință, ca „tinerimea" sĕ fiă tractată ca și cum ar forma un corp strein în mijlocul nostru.

Carĭ pot sĕ fiă óre causele acestei stranie aparițiunĭ? Este óre însășĭ „tinerimea" causa că ea s'a separat în asemenea mod de totalitatea națiunei, orĭ că națiunea însa-șĭ a esclus'o din corpul sĕu, silindu-o sĕ se constitue într'un grup deosebit?

La întrebarea acésta rĕspund faptele, rĕspunde trecutul de 34 de anĭ al Asociațiunei, rĕspunde, în fine, însa-șĭ adunarea generală dela Blașiu.

De 34 de anĭ, de când esistă acéstă Asociațiune, nicĭ-odată nu s'au ivit în sinul ei grupărĭ după etate, séu orĭ-ce altfel de grupărĭ, ci elementele bune ale națiunei nóstre s'au grupat în jurul Asociațiunei formând un singur corp, în care se cuprindeau tinerĭ și bĕtrânĭ, lucrând cu toții în armonia după cum au putut și după cum au creḑut mai bine, unii sprijinindu-o materialicesce, alții ajutându-o moralicesce prin propagarea zelului și sânțeniei față de causă. Intre aceștĭ din urmă mai ales tinerimea a avut întot-déuna un rol de frunte. Catalogul membrilor Asociațiunei dela început și până astăḑĭ este mărturiă, că tinerimea română a sprijinit Asociațiunea și materialicesce în mod considerabil, fără sĕĭ fi trăsnit însĕ prin minte, ca în virtutea acestor merite ea sĕ pășéscă ca un grup separat în mijlocul nostru.

La adunarea din urmă a Asociațiunei ni-a fost dat sĕ audim pentru întâia-óră cuvinte ca acestea: *„Noi tinerii suntem în contra"*, *„Grupul tinerimei pretinde"*, *„Noi tinerii încă ne învoim"* etc. Ba am ajuns sĕ auḑim declarându-se adunării chiar și rĕsboiu pe față, — lucru, pe care bucuros am fi voit sĕ'l retăcem, décă motive principiare de ordine mai înaltă nu ne-ar sili sĕ sulevăm în public acéstă îngrijitóre și periculósă pornire.

CRONICA POLITICĂ.

— 22 August.

Ḑiarul *„Deutsche Zeitung"* publică de curênd un articol întitulat *„Polonĭ de tóte părțile"*, în care se încercă de-a dovedi, că **Polonii** duc la peire **Austria** și că datorința Germanilor ar fi de-a lupta din tóte puterile contra „preponderanței" polone. La acestea observă ḑiarul polon din Lemberg *„Dziennik Polski"* următórele: „Amenințarea ḑiarului *„Deutsche Zeit"* nu sparie pe nimenĭ. Cuvintele ei pline de ură și dușmănie nu ne pun de loc în uimire. Este de lipsă a păși însĕ contra afirmărei, că Austria ar fi un stat german. In Austria sunt 23,473.056 locuitorĭ, dintre carĭ sunt: 8,461.580 Germanĭ, 5,472.371 Cehĭ, 3,719.232 Polonĭ, 3,105.221 Rutenĭ, 1,176.672 Slovenĭ, 644.926 Sêrbĭ și Croațĭ, 672,305 Italienĭ, 209.110 Românĭ și 8139 Maghiarĭ. Decĭ Germanii represintă abia ceva peste o terțialitate din populațiune. Cum și pe ce îșĭ baséză dér ei drepturile lor de hegemoniă, și unde este basa afirmărei, că un Polon nu póte duce frânele guvernului?"

*

O telegramă a „Angenției Reuter" a comunicat **un demers al Sultanului în cestiunea arménă**, care îșĭ are importanța sa netăgăduită. „Stăpânitorul credincioșilor" ar fi adresat o telegramă ambasadorilor sĕi din Paris și Petersburg, telegramă în care se plânge amar contra atitudinei Engliterei în cestiunea armenéscă și invócă sprijinul Franciei și al Rusiei, pentru-ca acestea sĕ încerce a schimba politica englesă relativă la Turcia. Depeșa adaogă, că rĕspunsurile au și sosit din Paris și Petersburg, rĕspunsurĭ fórte puțin favorabile pentru Sublima Pórtă. Comentând faptul, că Sultanul s'a adresat Franciei și Rusiei pentru intervenirea lor între Turcia și Englitera, „Neue Freie Presse" găsesce, că acesta ar fi un eveniment fórte interesant, atât de interesant, încât tóte micile întêmplărĭ ale ḑilei rĕmân în al doilea plan. Tótă lumea scie, că cele douĕ puterĭ, a căror intervenție o invócă acum Turcia, au făcut la Constantinopole, în unire cu Englitera, representațiunĭ în cestiunea armenéscă, au cerut introducerea unor reforme și au găsit, că rĕspunsul Porții era nesatisfăcĕtor. Până acum Francia și Rusia au rĕmas de partea Engliterei și au participat la demersul întreprins în favórea Armenilor. Décă totușĭ, Sultanul s'a adresat acestor douĕ puterĭ el trebue sĕ fiă convins, că alianța între ele este ne-naturală și că interesele lor se contraḑic în Orient. Décă Sultanul a fost călăuḑit de presupunerea acésta, dovedesce, că a vèḑut bine situația.

*

In Constantinopol s'a serbat cu mare pompă **jubileul de 19 anĭ al suirei pe tron a Sultanului Abdul Hamid.** Abdul Hamid este fiul Sultanului Abdul Medzsid, care era întru cât-va prietin al reformelor. El s'a născut la 22 Septemvre 1842, așa déră este aḑĭ aprópe de 53 de anĭ. Tronul l'a ocupat pe neașteptate, după-ce au căḑut doi Sultanĭ. Mulțĭ îșĭ vor aduce póte aminte de complotul, căruia a căḑut jertfă Abdul Aziz. Urmașul acestuia Murad V a stat la culmea gloriei numai trei lunĭ. Partida tinerilor-turcĭ, carĭ l'au urcat pe tron, l'au trântit însașĭ, declarându-l de nebun și punênd în locul lui pe Abdul Hamid, actualul Sultan. Abdul Hamid este amicul păcei și vré cu orĭ-ce preț sĕ păḑéscă pacea. Ținta lui principală este organisarea armatei. Sub guvernarea lui s'au ridicat o mulțime de școle poporale, în Stambul a înființat un gimnasiu, ba aprópe în tóte orașele imperiului a ridicat școle de fete etc.

Sedan.

In 2 Septemvre n. s'au împlinit 25 de anĭ, de când Francia a încetat a fi imperiu. Pe veranda castelului Bellevue, împĕratul Napoleon al III-lea aștepta pe victoriosul sĕu contrar Wilhelm, cu care

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Mănăstirea de Argeș.

Baladă poporală întocmită de **V. Alesandri**
Musica de Iacob **Mureșianu.**

I

Cine nu cunósce renumita baladă „Mănăstirea de Argeș", acest „copil găsit al geniului românesc", cum ḑicea bardul Alesandri? Cine nu s'a impresionat de măreța descriere a clădirii Mănăstirei, cap de operă al architecturei din vremurile lui Negru-Vodă, așa cum s'a păstrat ea în poesia poporală? Cine nu s'a emoționat adênc de scenele cu meșterul Manole, cu soția lui, și cu calfele și zidarii lui?

Neștérsă rĕmâne în memoria fiăcăruia icóna grandiósă, ce-o țese fantasia poporului în acéstă baladă. Mai întâiu interesul cetitorului este escitat de zidul părăsit și neisprăvit, pe care, când îl vĕd, cânii latră a pustiu și urlă a morțiu. Pe acest zid, Negru-Vodă voesce cu tot prețul sĕ-șĭ clădéscă o mănăstire, o voesce în mânia duhurilor rele, ce — după credința poporului — erau ascunse în acele ziduri.

Negru-Vodă, trecênd cu cei nouĕ zidarĭ și cu meșterul Manole, pe Argeș în jos, sosesce la zidul „părăsit și neisprăvit". Aicĭ poruncesce meșterilor sĕ se apuce de lucru și sĕ-i ridice „mănăstire 'naltă, cum n'a mai fost altă", amenințându-i, că de nu vor reuși, „îi va zidi de vii, chiar în temelii".

Meșterii fac cum le poruncesce Vodă, dér fatalitate, orĭ ce lucră ḑiua, nóptea se surpă. Faptul acesta și amenințările înfiorătóre ale domnitorului, îi fac sĕ despereze, nu mai sciu ce sĕ încépă.

In aceste critice momente, căpetenia lor, Manole, găsesce un mijloc de scăpare, ce 'i s'a înfățișat în vis. El istorisesce soților sĕi:

O șoptă de sus
Aevea mi-a spus,
Că orĭ ce-am lucra
Nóptea s'a surpa
Pân'om hotărî
In zid de-a zidi
Cea 'ntâiŭ soțióră,
Cea 'ntâiŭ sorióră,
Care s'a ivi
Mânĭ în ḑorĭ de ḑi,
Aducênd bucate
La soț, orĭ la frate.

Manole, convins de puterea acestei șópte, provócă pe zidarĭ sĕ jure, că vor păstra taina, și pe femeia, care se va ivi mai întâi mâne în ḑorĭ de ḑi „s'o jertféscă, în zid s'o zidéscă". Zidarii, ne mai vĕḑênd altă scăpare, primesc și jură.

De aicĭ se începe partea cea mai dramatică a baladeĭ. Manole și-a ținut jurămêntul, dér óre și-l'au ținut și soții lui? N'a spus nicĭ unul nimic soțiórelor și soriórelor? Despre acéstă poesia nu ne dă nicĭ o lămurire. Dér fiă din întêmplare, fiă că Manole a fost înșelat, cea dintâi soțióră, pe care o zărĭ din depărtare, venind în ḑorĭ de ḑi sĕ aducă mâncare, a fost Ana, „soțióra lui, flórea câmpului".

Jurămêntul lui Manole se luptă acum cu iubirea lui. El se rógă, ca cerul sĕ dea o plóiă cu spume, „apele sĕ créscă, mândra sĕ-i oprescă". Ruga lui e ascultată și plóia curge.

Dér orĭ-cât cădea
Mândra n'o oprea,
Ci ea tot venia
Și s'apropia

Torturele lui Manole sunt în culme. El se închină și se rógă din nou. A doua óră cerul se îndură și suflă un vênt grozav, dér nicĭ acesta nu póte înturna pe Ana.

Ea mereu venia
Pe drum șovăia
Și s'apropia,
Și, amar de ea,
Etă c'ajungea!

Vĕḑênd'o, meșterii se înveselesc, ér Manole turbéză. El îșĭ sărută soția, o pune pe zid și-i spune, că vré sĕ gluméscă și sĕ-o zidéscă. Cu o grabă și o hotărîre, ce numai desperata resignare o póte produce, el se apucă oftând:

Zidul de zidit
Visul de 'mplinit.

La început Ana se 'ncrede, și veselă rîde. Dér mai târḑiu începe sĕ vadă, că nu-i de glumă:

Manole, Manole,
Meștere Manole,

păşind în sala de primire, au petrecut împreună două-ḑecĭ de minute.

Aceste două-ḑecĭ de minute au format epocă în istoria Franciei şi Germaniei de o potrivă. Napoleon III a *capitulat*, a devenit prisonier şi dimpreună cu el mai mult de 100,000 ostaşĭ francesĭ au fost duşĭ în captivitate în Germania. Impĕrătésa Eugenia a fost nevoită sĕ se refugieze din Paris, ér Germania triumfătóre a continuat mai departe rĕsboiul „în numele lui Dumneḑeu“ contra Francesilor, carĭ îşĭ pierduseră împĕratul.

Nu mai era vorbă, că puté-se-vor câştiga 2—3 lupte, nu! Furia se deslănţui în ultimele ei consecuenţe, şi patriotismul frances cu cel din urmă vaet de desperare deveni cu mult mai periculos pentru îngâmfatul învingĕtor, de cum îşĭ închipuise Moltke şi nemilosul Bismarck.

Rîurĭ de sânge curgeau şi din aburii lui eşia ţipĕtul de durere al Franciei, sbieretul de spasmotică bucuriă a Germaniei.

Şi de atuncĭ şi pănă acum două naţiunĭ marĭ ale lumei stau şi vor sta încă mult timp faţă 'n faţă, ca cei mai neîmpăcaţĭ duşmanĭ. Francia îşĭ simte încă sângerând rana, ce i-a făcut'o pe corpul ei pumnalul nemilos german, şi rana acésta o deschid cu tot mai mare putere sĕrbările sgomotóse ale Germanilor arangeate în memoria ḑilei de 2 Septemvre 1870. Francia nu plânge imperiul, care a fost îngropat póte pentru tot-déuna prin capitularea dela Sedan; ea plânge norocul şi gloria, ce erau legate mai înainte de armele francese şi carĭ au părăsit'o deodată, ca nisce visiunĭ înşelătóre.

La început înşi-şĭ Germanii nu-şĭ credeau ochilor. Insĕ lor le crescù apetitul, cum cresce unui animal răpitor, décă odată a mirosit sângele. Consciinţa germană crescù şi ea la primul noroc al armelor teutonice, carĭ stă aprópe fără sémăn în istoria rĕsbóielor lumii. Lipsca şi Waterloo dispar pe lângă Sedan, căcĭ pe când Lipsca şi Waterloo n'au fost decât teatrul de mĕsurare a armelor, pe atuncĭ la Sedan s'a îngropat un vechiu sistem, şi din cenuşa instituţiilor nimicite s'a deşteptat o nouĕ viaţă atât dincóce, cât şi dincolo de Rin.

A căḑut imperiul şi s'a ridicat republica. Dér ideia *revanşei* n'a amorţit nicĭ pe un moment. Ea din di în ḑi cresce şi prinde tot mai adêncĭ rădĕcinĭ în inima Francesilor, şi pămêntul unde s'au născut ideile umanităţii, unde s'au validitat pentru întâia óră principiile marĭ ale libertăţii, egalităţii şi frăţietăţii, acest pămênt a dat mâna cu inimicul de odinióră al lui Napoleon I, cu Rusia, desbinându-se ast-fel Europa în două marĭ grupărĭ de alianţă, carĭ ameninţă pacea lumei în tot momentul.

Montenegro.

Nu este nicĭ un stat în Europa, despre care sĕ se vorbéscă atât de puţin, ca despre Montenegro. Numai din când în când, publiciştii de prin Viena şi Pesta, ne-avênd alt material, povestesc lumei diferite istorii despre pretinse certe şi neînţelegerĭ între principele şi Vojvoḑii sĕi, séu despre alte lucrurĭ fabulóse; pănă când din contră micul şi eroul popor al munţilor negri îşĭ petrece ḑilele în pace şi linişte.

Montenegro de mai multe orĭ a fost învinovăţit şi suspiţionat, că s'ar pregăti la o luptă ascunsă contra Austriei; că ar sprijini rĕscólele mai micĭ din Bosnia şi Herţegovina, şi că ar ocroti pe teritorul sĕu „panslavismul“. De tot atâte-orĭ, însĕ, tóte aceste învinuirĭ s'au dovedit ca neadevĕrate şi nebasate, şi principele Nichita s'a îngrijit întot-déuna, cu cea mai mare severitate, ca reputaţiunea poporului sĕu sĕ nu sufere nimica.

Ḑilele trecute sosi vaporul rusesc „Rostow“ în portul din Antivari, aducênd, ca dar al Ţarului Rusiei, 30.000 puscĭ, 15 milióne patróne, tunurĭ, mitralese, dinamită, şi alt material de rĕsboiu. Pressa jidano-maghiară din Pesta şi Viena îndată a început a striga „mordio“. Cum de cuteză Rusia a duce ḑiua mare arme Montenegrului, şi a mobilisa o mică armată în cóstele Austriei? Cum de Rusia o face acésta chiar în momentul, când este pusă în perspectivă o acţiune şi din partea ei? Şi aşa mai departe.

Dér „Neue Freie Presse“ cu tot convoiul ei uită, că şi Austria de repetite-orĭ a făcut darurĭ de arme Montenegrului; astfel odată 20.000 puscĭ sistem-Werndl, de-altădată 10.000 puscĭ sistem-Krnka, apoi mai multe tunurĭ. Cumcă Rusia şi-a ales chiar acuma momentul de-a face un present Montenegrului, se póte esplica astfel, că armata ruséscă chiar acum a ajuns a fi întrégă provĕḑută cu arme nouĕ, decĭ Ţarul a aflat de bine a dărui armele mai vechĭ superflue unui amic.

Mai este apoi un moment, care nu trebue lăsat din ochĭ: Montenegrul e un stat sĕrac, care chiar are lipsă de darurĭ. La congresul dela Berlin acéstă ţĕrişóră, care s'a purtat atât de brav în luptele contra Turcilor, a fost, ca şi România, fórte vitreg tractată. Drept mulţămită ea n'a primit nicĭ barĕm atâta teritoriu, cât sĕ-i pótă servì ca mijloc natural pentru espansiunea sa naţională şi economică. Şi astfel eroii munţilor negri, ca înainte cu secolĭ, aşa şi astăḑĭ, au numai „onórea“ de-a ocupa postul greu al unei baricade spre Turcia. Ce-e drept sunt liberĭ şi independenţĭ în munţii lor negri, recĭ şi sterilĭ, dér lĭ-e interḑis prin sórte a-se coborî la văile şi câmpiile admirabile, ce se întind înaintea ochilor lor, şi la carĭ ei se uită cu atâta duioşie.

SCIRILE ḐILEI.

— 22 August.

Torturarea întemniţaţilor noştri. Din *Vaţ* i-se scrie „Tribunei“, că medicul închisorei a trimis ministrului de justiţiă un raport despre starea higienică a temniţelor, în care sunt internaţĭ întemniţaţii românĭ. Medicul cere strĕmutarea lor de acolo, deórece sănĕtatea celor închişĭ în edificiul unde stau aḑĭ, este periclitată cu desăvêrşire, ba le este expusă chiar şi viéţa. Nicĭ unul dintre întemniţaţĭ n'o sĕ iese sănĕtos din temniţă. Medicul a recomandat decĭ ministrului, sĕ strĕmute pe întemniţaţĭ în locuinţe curate şi igienice, décă voesce sĕ nu le periciiteze viaţa.

—o—

Dela Sinaia. Cu ocasia aniversării bicentenarului mănăstirei Sinaia, M. S. Regele Carol a trimis următórea telegramă d-lui G. Gr. Cantacuzino, preşedintele Senatului român: „Pentru aniversarea de 200 de anĭ a fondaţiei mănăstirei Sinaia de către Spătarul Mihaiu Cantacuzino, trimitem căldurósele nóstre felicitărĭ, şi urăm ca acest sfânt locaş sĕ mai tráéscă vécurĭ spre a aminti de-a pururea timpurile fericite ale redeşteptării scumpei nóstre patrii. Regretăm mult, că nu putem lua parte la acéstă frumósă serbare. Cugetările nóstre însĕ sunt în mijlocul domniilor-vóstre. *Carol*“. La acésta preşedintele Senatului a rĕspuns următórele: „Cugetările şi urările nóstre de fericire au fost neîncetat îndreptate către Majestăţile Vóstre în diua serbărei aniversărei de 200 anĭ dela fondarea mănăstirei Sinaia de către Spătarul Mihaiu Cantacuzino. Décă bolnavii şi sĕracii datoresc respect şi iubire memoriei acestui bărbat de bine, pentru pietatea cu care a închinat averea sa nenorociţilor, un popor întreg datoresce admiraţiune şi dragoste Majestăţei Vóstre, care i-a deschis calea către civilisaţiune, gloriă şi mărire şi a cărui cugetare este pururea aţintită spre binele şi fericirea lui. Al Majestăţei Vóstre supus servitor, G. Gr. *Cantacuzino*.

—o—

Principii Bulgariei la Rusciuc. Din Rusciuc se scrie cu data de 1 Septemvre: Principesa Maria Luisa şi prinţul Boris cu suita lor, au sosit dela Ebenthal la Bucurescĭ. Au fost primiţĭ aci la gară de secretarul general al ministrului afacerilor strĕine, de comandantul pieţei şi de agentul diplomatic bulgar. Au continuat apoi călĕtoria lor prin Giurgiu şi Smărdan, unde iĭ aştepta prinţul Ferdinand. La Rusciuc li-s'a făcut o primire solemnă, la care au asistat miniştrii de resbel, de justiţie, de lucrărĭ publice, agentul bulgar la Bucurescĭ şi prefecţii din Razgrad şi Şumla. Oraşul era împodobit şi străḑile pline de un public numĕros sosit din provincie în timpul dimineţii. Prinţul şi principesa au asistat la serviciul divin celebrat de mitropolitul Grigorie la catedrală, unde după un discurs li-s'a oferit pânea şi sarea. După serviciul divin a fost o defilare de trupe. Séra s'a dat un prânḑ la curte. Pretutindenea mulţimea a aclamat în mod viu pe prinţĭ.

—o—

Biserică comemorativă. La 1 Septemvre s'a făcut inaugurarea bisericei ridicată în memoria lui Wilhelm I. în Berlin. Ceremonia s'a făcut în presenţa împĕratului, a familiei imperiale, a marei ducese de Baden, a miniştrilor, a generalilor, a clerului şi a veterinarilor americanĭ.

—o—

Jocurĭ olimpice în Atena. Ministrul grecesc de rĕsboiu a trimis ambasadelor şi consulatelor invitărĭ în mai multe mii de esemplare pentru jocurile olimpice, carĭ se vor ţiné anul viitor. In vechiul Stadion se lucréză cu sirguinţă pentru pregătirea acestor jocurĭ. Cu ocasia acésta se vor restaura museele şi edificiile publice.

—o—

Logodnă şi cununiă. D-ra *Eugenia Trifu* din M.-Teresiopol s'a logodit ḑilele acestea cu d-l *Ilie Moga* din Sĕsciorĭ. — D-l *Basiliu Morariu* din Ciufud şi d-ra *Sofia M. Pĕcurariu* din Blaşiu se vor cununa in 8 Septemvre n. c. în biserica catedrală din Blaşiu. — Dorim fericire tinerilor părechĭ!

—o—

Concertul Rosenkranz. Programa concertului d-şórei Maria Rosenkranz, care concert se va da Miercurĭ în 11 l. c. în casa nouă de concerte, cu concursul d-lor R. Lassel şi A. Brandner, precum şi a musicei orăşenescĭ, este următórea: 1 Kretschmer: Introducere la opera „Die Folkunger“ (orchestră); 2 Halevy: Ariă din opera „Die Iüdin“ (concertanta); 3 a) Brahms: Von ewiger Liebe; b) Meyer-Hellmund: Fächersprache (concertanta); 4 Beethoven: Andante din Symphonia c-moll (orchestra); 5 Meyerbeer: Ariă din opera „Hugenoţii“ (concertanta); 6 Melodii poporale ungurescĭ (concertanta). Inceputul la 8 óre séra.

D-l Tit *Budu*, vicarul Maramureşului, ne rógă sĕ publicăm următórea întêmpinare:

Stim. D-le Redactor! La observările făcute de D Vóstrĕ în Nr. 180 al „Gaz. Transilv.“ la toastul meu, ţinut la banchetul cântăreţilor din Siget, iertaţi-mĕ sĕ fac declaraţiunile următóre:

La banchetul acela, dintre Românii din Maramureş singur eu am luat parte. Cântăreţii adunaţĭ din multe oraşe, între dênşii conşcolarĭ şi amicĭ ai mei, au ţinut care de care toaste mai înfocate şi au accentuat, cumcă stégul reuniunei de cântăreţĭ, atuncĭ sânţit, sĕ fiă stégul păcei, unităţei şi al frăţietăţii între popórele din Ma-

---

Ajungă-ţĭ de şagă
Că nu-i bună, dragă.

Dér Manea tace şi mereu zidesce:

Zidul se suia
Şi o cuprindea
Păn' la glesnişóre,
Păn' la buzişóre,
Păn' la ochişorĭ,
Incât vai de ea
Nu se mai vedea.

Atuncĭ se aud din zid gemetele Anei

Manole, Manole,
Meştere Manole,
Zidul rĕu mĕ strînge,
Viéţa mi-se stînge.

După ce „zidul s'a zidit, visul s'a 'mplinit“, clădirea s'a putut termina, căcĭ ce lucrau ḑiua, nu se mai surpa nóptea. Acum vine Negru-Vodă sĕ vadă mănăstirea şi e pe deplin mulţămit cu ea, dér îl muncesce gândul, că aceşti meşterĭ ar puté clădi o mănăstire „mult mai luminósă şi mult mai frumósă“ chiar ca şi acésta, şi de aceea îi pune la probă şi-i întrébă, décă ar fi în stare s'o facă? Meşterii îi rĕspund atuncĭ cu îngâmfare, că meşterĭ marĭ ca ei „alţii nicĭ că sunt pe acest pămênt“, şi că sunt în stare sĕ zidéscă o mănăstire mult mai falnică, decât acésta. Atuncĭ Vodă, cuprins de temerea, că opera clădită la porunca lui ar puté fi întrecută, indignat şi de lăudăroşia zidarilor, poruncesce sĕ se strice schelele şi sĕ se ridice scările,

Ér pe cei zidarĭ,
Ḑece meşterĭ marĭ
Sĕ-mi-i părăséscă,
Ca sĕ putredéscă
Colo pe grindiş
Sus pe coperiş.

Meşterii, vĕḑêndu-se daţĭ peirei, încércă sĕ scape, făcêndu-şĭ aripĭ de şindrilĭ uşóre şi se avêntă în jos cu ele. Acest mijloc însĕ nu le ajută, şi unul după altul cad la pămênt sdrobiţĭ, ér când vine rêndul la Manole sĕ se avênte şi dênsul, de-odată aude eşind din zid un glas nădușit şi mult iubit:

Manole, Manole
Viéţa mi-se stînge.

Pe Manole îl cuprind fiorĭ şi ameţelĭ, se întórce lumea cu el, şi în urmă cade mort de pe grindiş, ér balada se sfîrşesce aicĭ prin a istorisì, că în locul acela, unde a căḑut Manole, s'a făcut:

O fântână lină
Cu apă puţină,
Cu apă sărată,
Cu lacrimĭ udată.

Acesta este cuprinsul baladei, pe care d-l I. Mureşianu, vrénd s'o redea în musică, şĭ-a ales o temă mulţămitóre, dér fórte grea. D-sa şĭ-a terminat mai de mult acéstă operă musicală, dér abia numai acume, cu ocsaiunea adunărei generala a Asociaţiunei transilvane, ţinută în Blaşiu în ḑiua de St.-Măriă, s'a dat posibilitatea de-a o esecuta pentru prima-óră cu corul sĕu mixt din Blaşiu şi cu orchestra din Sibiiu. Problema nóstră este de-a arăta, cum a înţeles şi pĕtruns compositorul balada şi cum a fost esecutată opera lui în tóte părţile ei de cor şi de orchestră.

Douĕ victime.

(Din franţuzesce.)

(F i n e.)

Dómna Letord, pe când începea a se crăpa de ḑiuă, adormì. Ea avù un somn neliniştit şi visurĭ urîte. Ea visa, că în adevĕr Marechal a părăsit'o cu laşitate şi că ea sta înaintea curţii cu juraţĭ. Amantul ei, chiămat ca martor, declarà: „Nicĭ nu cunosc acéstă femeiă!“ După aceea fù chiămat ca martor Charles Daraw, care ḑise: „Acéstă femeiă e capabilă de tóte. Şi pe mine m'a înşelat cu neruşinare“. Şi ea, abia ţinêndu-se pe picióre, murmura: „Sunt nevinovată“. Atuncĭ juraţii săriră în sus plinĭ de indignare şi strigară: „Vinovată! Vinovată!“ Apoi fù dusă în temniţă în mijlocul unei mulţimĭ sĕlbatice şi agitate, care necontenit striga: „Ucigaşă! La gilotină cu ea!“ Ba unul o apucà chiar de umere...

— „Ai un somn greu“, auḑì ea deodată, „deştéptă-te din somn“. Era vocea paznicei închisórei.

Dintr'o săritură, Julietta fù în picióre.

— „Câte óre sunt?“

— „Opt óre. Imediat sĕ vii la judecătorul de instrucţiă“.

ramureş. Aşa ḑicênd, tóte toastele s'au învêrtit pe lângă ideia acésta.

Noi Maramureşenii n'avem lipsă de atarî învĕţăturî, căcî noi trăim în pace cu popórele conlocuitóre.

Acésta m'a îndemnat sĕ ḑic cântăreţilor, cumcă aceea, ce doresc dênşii, la noi se află de mult, adecă noi tot-deuna am trăit în pace şi în frăţietate cu popórele conlocuitóre din Maramureş, şi li-am ḑis sĕ ducă vestea asta bună, cumcă Românii şi Rutenii din Maramureş trăim în armonie.

Toastul meu a plăcut fórte cântăreţilor. In toastul meu de politică şi de cestiunea naţională nicî vorbă n'a fost.

Etă vĕ descriu din cuvênt în cuvênt însĕmnarea fóiei oficiósă a Maramureşului despre toastul meu.

„Máramarosi-Lapok". Nr. 3 ḑice: „Nagy hatást tett Bud Titusz román vikarius, ki azt mondta: vigyék el a dalárok Máramaros johirét, hol az oroszok, oláhok nem csak egyetértésben, hanem szeretetben élnek s a közös hazát (ugy hiszük magyar hazát) egy formán szeretik".

Pe românesce: „Mare efect a făcut vicarul român Tit Budu, care ḑise: cântăreţii sĕ ducă veste bună din Maramureş, unde Rutenii şi Valahii trăesc nu numai în armonie, ci în iubire şi de-opotrivă îşî iubesc patria comună (credem că patria maghiară.)"

Cuvintele mele consună cu hotărîrea congresului naţionalităţilor: „ca bună-înţelegerea între singuraticele naţionalităţî sĕ fiă păḑită, şi totul sĕ fiă depărtat ce ar puté ştirbi acéstă bună înţelegere".

Eu încă doresc acéstă bună înţelegere, şi sunt convins, că numai trăind cu popórele conlocuitóre în bună înţelegere, ne vom puté cu toţii ferici.

Despre aceea, că încât ne înplinim noi Maramureşenii datorinţele nóstre, voiu scrie altă-dată mai pe larg.

Acum vĕ rog sĕ binevoiţî a publica cele mai sus scrise, carî cuprind în sine pur adevĕrul.

Primiţî espresiunea stimei mele adâncî.

S.-Şugatag, 28 August 1895.

T. Budu.

Din Bucovina.

— August 1895.

(Urmare.)

Aceştî vrednicî preoţî, carî şi-au pus sufletul pentru oile cuvêntătóre au avut, a suferi atât din partea Consistorului, cât şi-a guvernului şi adecă: I. Dorofteiu nu se mulţami numai că scăpase două sate de patima beţiei, el puse la cale, că s'a întrodus *limba română* în afacerile comunale. Sbierau de mânie toţî bocăncarii şi-l pârî căpitanul din Siret la preşedintele, c'ar fi agitator. Mare posnă, când îţî cauţî dreptul, umbli cu capul spart; şi ca sĕ-l pună a regulă când i-se cuvinea 100 fl. mai mult în virtutea legei din 4 Dec. 1890, nu i-au dat guvernul. Este adevĕrat, că legea spune, că Consistorul are sĕ facă propunerea; cum a făcut'o, nu se scie, se scie însĕ, că guvernul i-a *refusat*. Cine ne dă garanţa, că Consistorul n'a făcut recomandaţia cu cale, destul, că atât acesta, cât şi Dio n. Chisilevschi, care încă a lucrat contra beţiei şi s'au lăpădat ómenii, n'au fost invredniciţî a-se milui cu ceea ce legea li acordă. Acésta a fost numai de-a băga frică 'n óse altora, ca sĕ nu lucre pentru binele poporului, ci sĕ se-căciulésca, şi atuncî vor fi bine vĕḑuţî. Când pe la anul 1866 guvernul se spĕria de sĕrăcia 'poporului baştinaş, adî lucră pentru binele perciunnţilor orândarî.

La preoţii, carî predică contra rachiului le refusă quinqueniul, îi scrie *în cartea négră a osênditilor*, ca în vecî sĕ nu capete parochiă dela fond, ér de-şî ridică un lumên glasul contra rachiului, este arestat şi dat la casa nebunilor. Aşa păţi Ştefan Sainciuc, flăcăul din Măhala. Acesta se impresiona la estas de predicele lui G-Bocca şi începù şi el a predica contra rachiului. Il luară gendarmii şî-l duseră la spitatul ţĕrii din Cernăuţî şi-l ţinură până la 16 Sept. 1893. Medicii îl aflară a avé alienaţiune mentală, guvernul l'a declarat de nebun şi cu tóte aceste, pe porunca căpitanului din Cernăuţî, comisia de asentaţie îl asentase şi-l irolase, numai ca sĕ scape de dênsul bieţii cârşmarî; dér până ce-l inolase, Ştefan prorocul umblase din sat în sat şi învĕţa pe ómenî sĕ nu bea rachiu. Cum s'a arestat în districtul *Câmpu-lungului*, gazeta jidovéscă: „Bucovinaer Rundschau" striga: *„gevalt"* şi la 16 Sept. 1894 scrie „Culturbilder aus Halbasien"; în numerii viitorî scrise „Cultubild aus der Bucovina, Schnapsbeerdigung," arătând, că Ştefan prorocul şi cu preoţii românî fac agitaţiă antesemitică şi irredentă română.

Guvernul ţĕrii nu avù alta mai bun de-a face, decât îndată la 16 Sept. 1894 Nr. 3746 poruncì căpitanului din Câmpulung sĕ-i refere, ce face Ştefan şi preoţii românî, ér prin nota deto 16 Sept. 1894 Nr. 3529 şi 1 Oct. 1894 Nr. 3740 provocat'a pe Consistoriu sĕ oprésca pe preoţî a nu-l găzduì pe Ştefan, căcî prin acésta s'ar strica cârşmarilor. Marî şi multe trebue sĕ fi fost lacrimile cârşmarilor, că i-a înduplecat pe cei din guvern la aşa ceva.

Consistoriul, şi mai ales Silvestru, aşa se spăriase de aceste două note guverniale încât îi rĕspunse pe vre-o şese colî de-a fir în pĕr.

Scrisórea acésta, care se vede că-i făcută de metropolitul singur, căcî i-se cunósce stilul, a fost cetită în şedinţa consistorului din 18 (30) Noemvre 1894 şi pórtă numĕrul 5241 datto 18 (30) Noem. 1894, a avut guvernul ce audî, décă are urechî sĕ audă.

Vĕḑù şi guvernul, că-i îndrăgosti pré mult pe cârşmarî şi tace, dér guvernul când tace, atuncea mai rĕu ne face. S'a gândit la terorisărî de calapodul celor induse mai sus, şi la promisiunî, prin carî crede, că va induplecа pe unul, séu altul, a nu predica contra rachiului.

Şi apoi la noi în ţérá sunt de-aceia, carî când bate un vêntişor dela guvern se plécă în două şi sărută şi talpa domnilor, ér de cum-va le promite ceva sunt capabilî nu numai *de-a-şî vinde legea şi naţia, dér şi pe tatăl-sĕu.* — Cu astfel de trădătorî şi linguşitor ne-a invrednicit *era* de tristă memoriă a lui Pino-Pace. Pe-atuncî Românii noştri sĕ făliau şi erau mândri, décă s'au învrednicit a-i întêmpina pe aceştia cu ocasiunea când ei călĕtoriau prin ţérá Drept probă: Comuna Bilca din districtul Rădăuţului s'a rugat la căpitanul din Rădăuţî, sĕ se milostivésca preşedintele şi s'o visiteze. Despre acésta sfântă presenţă a lui Pace s'a scris şi 'n cronica acestei scolî şi în „Gazeta Bucovinei" din Iulie1892. Ii făceau arcurî de triumf şi preoţii erau îmbrăcaţî în ornate bisericescî şi-l primiau mai ceva decât pe metropolitul şi pe împĕratul. Urma a fost, că el vĕḑênd-se atât de slăvit i-au călărit pe Românî şi i srtingea la sîn pe Rutenî.

De-atuncea am rĕmas cu-o cétă de lingăi, carî pentru-o strensură de mână sunt în stare a trada cele mai sânte ale legei şi naţiunii!

Şi se îndésă lingăii cu dor a primi ceva schimb pentru serviciile de tradare, ce le aduc guvernului. Avem şi noi parasiţî, carî numai pe spesele altora cresc şi devin marî şi puternicii ḑilei; fiă-care are un dor şi doresce sĕ-l vadă realisat, neţinênd cont, orî naţia şi legea se ridică, séu piere. In present, de când s'a iscat lupta pentru cârja archierésca „wahre Priesterworte, din „Bukovinaer Post" Nr. 552 (adevĕrate cuvinte preoţescî) despre, carî am vorbit, nu sunt decât un angajament făcut cu guvernul spre a zădărnicì truda preoţilor, ca poporul sĕ se dedea érăşî patimei beţiei. Şi guvernul are acuma un interes lucră ca poporul sĕ bea, căcì atuncia dă faliment *fondul propinaţiei.* Frumos vorbesce şi „G. Bucovinei" în Nr. 53 când ḑice „predica — face impresie, ca şi când ar voì sĕ servésca de pe amvonul bisericesc anumite cercurî politice pentru scopurî egoistice". S'a făcut pe acésta *iute* o replică şi s'a publicat in Nr. 57 al „G. B." unde se spune că, décă a predicat la Bosanci etc. contra beţiei, cum póte vorbì la 6 Iulie pentru beţie? Slab argument, când „Bucovinaer Post" şi „Rundschau" plesnesc din mânî şi saltă de bucurie, că s'a găsit un preot sĕ ţină parte orêndarilor. Acésta este adî la ordinea ḑilei; cu cine te întêlnescî numai despra acésta se vorbesce.

(Va urma.)

Erăşî un ţĕran condamnat pentru „agitaţiă".

Deva, 2 Septemvre. Tribunalul regesc din Deva a judecat adî într'un nou proces de „agitare", condamnând pe *Ión Herlea* a lui Ilie (nepotul lui moş Herlea) din Vinerea la *închisóre de trei lunî* şi pedépsă în banî.

Faptele, ce i-s'au imputat, constau în aceea, că a trimis o telegramă de aderenţă şi încuragiare condamnaţilor în procesul Memorandului şi că s'ar fi folosit de espresiunî vătĕmătóre faţă de Maghiarii şi de poliţia din Cluşiu, care a insultat pe ţĕranii, carî merseseră la procesul Memorandului.

Alţî doi ţĕranî, tot din Vinerea, asemenea acusaţî pentru agitare, au fost achitaţî.

Procurorul s'a încercat a dovedi culpabilitatea cu fel de fel de apucăturî şi sofisme, dér apĕrătorul *Francisc Hossu-Longin,* într'un pledoar energic, a nimicit tóte sforţările procurorului.

Pertractarea a produs mare sensaţiune.

Apĕrătorul condamnatului Herlea, d-l Francisc Hossu-Longin, a insinuat apel; asemenea şi procurorul.

Scirî telegrafice.

Budapesta, 3 Septemvre. Archiducele *Ladislau* a vênat ierî în pădurea aşa numită „Algyo". Alergând el după o pisică sĕlbatică, puşca i-se descărcà fără veste şi glonţul străbătù în cósta dréptă a archiducelui. Rana nu e mortală.

Berlin, 3 Septemvre. Din incidentul serbărei dela *Sedan*, împĕratul *Wilhelm* depeşà prinţului *Bismarck*, dând espresiune mulţămitei sale adêncî pentru meritele neperitóre, ce le-a căştigat Bismarck pentru moşul sĕu, Wilhelm I, pentru patriă şi pentru causa germană. Bismarck mulţămì.

DIVERSE.

Un măcel pe mare. La Marsilia a sosit deunăḑî naia italiană *„Giuseppe Capadona"* dela Neapole, pe al cărui bord s'a petrecut o dramă teribilă în timpul călĕtoriei. Intr'o nópte, pe când durmeau toţî, de-odată se auḑiră ţipete de grózǎ şi gemete înfiorătóre. Un matros, un Negru din insulele Filipine, Pablo Oryon, s'a apropiat pe furiş şi a împlântat un pumnal în pieptul unui alt matros. Nenorocita victimă era un óre-care Scotto di Fasano, care fiind lovit în inimă şî-a dat sufletul pe loc. Toţî matrosii s'au deşteptat şi au pornit în góna ucigaşului; însĕ acesta s'a folosit de primul moment de zăpăcélă şi a fugit în cabina ofiţerului Fatale Pasquale; el omorî şi pe acesta cu o lovitură de pumnal. N'a fost lucru uşor de-a supune acéstă bestie însĕtată de sânge, care se apăra ca un turbat, rănind încă pe un pasager şi pe un matros. Sciind bine, că e perdut, el se repeḑi şi se urcà iute pe funiile catargului. Un matros propuse sĕ'l împusce, dér căpitanul se opuse şi ordonà sĕ se aştepte până ce Pablo se va da jos însu-şî. Asasinul a stat sus 24 de óre. In fine s'a dat jos sĕ bea apă, tot cu pumnalul în mână şi sperând póte că nu'l va observa nimenî. El fù impresurat îndată şi bătut fără milă de către matrosii înfuriaţî, până ce ucigaşul reuşi sĕ sară în mare. Corabia se depărtà, ér Pablo mai fù vĕḑut cât-va timp, plutind d'asupra apei. Căpitanul năiei asigurà, că prin acest măcel, Pablo şi-a manifestat numai ura sa sĕlbatică în contra Albilor.

— „Erăşî! Sunt nevinovată. Iţî jur, că sunt nevinovată".

Paznica închisorei, care era deprinsă cu ast-fel de protestărî, rĕspunse liniştindu-o:

— „O, cred, dér grăbesce-te, d-l judecător aştéptă".

Apoi însoţì pe dómna Letord până la uşa judecătorului. Acesta, cu un gest amical, îi oferì un scaun. Deşi era véra, totuşî Julietta tremura de frig şi dinţii îi clanţăneau în gură.

— „Madame", începù judecătorul, „te-am chiămat aşa de diminéţă, pentru că nu mai puteam sĕ aştept cu o scire: Eştî liberă!"

— „Liberă!!"

— „Adevĕratul asasin a făcut o mărturisire. Judecătoria, firesce, că nu se va mai ocupa de afacerea acésta, deórece el însu-şî s'a osândit. El e mort!"

— „Mort!!"

— „Acésta întru atâta e de regretat, fiind-că d-tale nu ţi-se póte da din partea tribunalului o deplină satisfacţiune. Asasinul cel puţin însĕ a lăsat un document în scris, care confirmă hotărît nevinovăţia D-tale. In adevĕr, sunt fórte fericit despre schimbarea, ce a luat afacerea, căcî m'ar fi emoţionat fórte mult, décă o damă din cercurile nóstre ar fi sĕvîrşit o ast-fel de faptă înfricoşată din lăcomiă de banî..."

— „...Lăcomiă de banî! — dér domnule!"

— „Te rog; îmî este o plăcută datoriă de a recunósce, că acest eveniment trist a avut asupra virtuţilor D-tale nobile...

— „Domnule..."

— „Repet, virtutea de model a unei soţii fără pată, căcî trebue sĕ mărturisesc, că la început indiciile au arătat, că asasinatul s'ar fi sĕvêrşit pentru ca sĕ rĕstórne testamentul..."

Dómna Letord voi sĕ-l întrerupă, dér acesta continuà:

— „Din contră, documentul e o dovadă inatacabilă a virtuţei d-tale. Te rog cetesce".

Ḑicênd aceste, îi întinse o hârtiă, pe care ea o luà cu mânile tremurânde; literile jucau înaintea ochilor ei.

— „Ah, eştî prea agitată, pentru-ca sĕ cetescî. Permite-mî, ca sĕ-ţî cetesc eu acéstă scrisóre şi apoi sĕ o depun érăşî la acte".

Şi el începù sĕ cetésca tare şi cu aplomb:

D-le judecător de instrucţiă! Nu căuta pe asasinul d-lui Letord; asasinul sunt eu. Eu m'am strĕcurat în grădină, vĕḑui pe d. Letord la soţia sa: prin feréstra deschisă l'am împuşcat. Aveam în inimă un amor fără speranţă faţă de d-na Letord; gelosia mi-a înarmat braţul. Când vor veni agenţii D-tale, ca sĕ mĕ aresteze, vor afla un cadavru. Nu pot sĕ mai trăesc, după ce a căḑut o bănuélă atât de gravă asupra femeii, pe care o iubesc şi o voiu iubi până la ultima rĕsuflare. — Charles Daraw".

— „Ce spui? Charles? acésta este imposibil. Te înşelî".

— „Nu mĕ înşel de loc; uite aicî subsemnătura sa".

Dómna Letord căḑù jos leşinată.

După-ce se reculese în cât-va, o duseră acasă. Edificiul era îmbrăcat în negru, se pregătea ceremonia funebră pentru soţul ei. Din casa vecină tocmai scoteau afară un sicriu, care conţinea cadavrul celeilalte victime, al tînĕrului soldat, care îşî luase viéţa, pentru-ca sĕ salveze pe femeia iubită, pe care o creḑuse, că e vinovată.

Dómna Letord, în decursul unei nopţî îşî perduse tinereţea şi frumseţea. Pĕrul ei se înălbise, trăsurile feţei sale se scufundară şi în mănăstire îşî căutà după câte-va ḑile pacea sufletului ei.

Şi d-l Rafael Marechal! El până în ḑiua de astăḑî este leul Bulevardului.

Ucu.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 2 Septemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	122.40
Renta de coróne ung. 4% . . .	100.—
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	124.25
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	103.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	98.25
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	147.25
Renta de hârtie austr.	101.20
Renta de argint austr.	101 45
Renta de aur austr.	122.50
Losurĭ din 1860	155.—
Acții de ale Băncei austro-ungară.	1067.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	491.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	409.70
Napoleondorĭ.	9.58
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.07
London vista	120.80
Paris vista	47.80
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.50
Note italiene.	45.70

Cursul pietei Brasov.

Din 3 Septemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.56	Vênd.	9.58
Argint român.	Cump.	9.50	Vênd.	9.55
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.58	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.63	Vênd.	5.68
Ruble rusescĭ	Cump.	128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.83	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	59.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75		Vênd.	101.75

Avis!

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reînoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei lunĭ.

Domnii abonațĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit și sĕ arate posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans."

Nrul 7538 – 1895.

PUBLICAȚIUNE.

In 10 Septemvre a. c. se va ține la oficiul economic orășenesc o pertractare scripturistică de oferte asupra predărei lucrărilor preliminate cu 2335 fl. 51 cr. referitóre la spargerea stradei castelului peste realitatea fabricei fraților Schiel.

Reflectanții au de a-șĭ așterne cel mult până în 10 Septemvre a. c. la prânḑ 12 óre la substitutul de primar, senatorele Carol Jacobi, ofertele scripturistice, sigilate și provĕḑute cu un vadiu de 115 fl.

In ofertul subscris este de a-se aminti în procente, în cifre și litere suma, care se lasă din amintitul preliminar, conținênd tot-odată dechierațiunea, că oferentului îi sunt cunoscute condițiunile de oferte și acele contractuale și că se supun lor.

Condițiunile de oferte și acele contractuale precum și preliminarul de oferte și planurile se află până la amintita ḑi la oficiul orășenesc economic spre esaminare în decursul órelor oficióse.

Brașov, 22 Augast 1895.

765,2—2 **Căpitănatul orășenesc.**

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Budapesta—Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Trenŭ român expr.	Tren de persón.	Tren accel.				Tren de persón.	Tren accel.	Tren de persón.	Tren român expr.	Trenŭ de persón.
10 —	8.05	8 05	8.05	2 15	pl.	Viena . . .	sos.	3.—	1 55	1.55	7.20	6.25
8.30	2.15	1.55	5.45	9.15	↓	Budapesta	↑	5.45	7.25	7.—	1.50	8.10
11.31	4 23	3.56	9 27	11.12		Szolnok . .		2.29	5.23	3 50	11.44	4.43
2.—	5.55		11 53	12.55		P. Ladány . .		12.05	3.46	1.21	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.12	sos.	Oradea-mare .	pl.		2.26	11.04	8.43	11.32
3.58	7.15		2.16	2.20	pl.		sos.		2.19	10.44	8.38	11.17
4.38	7.43		3 03	2.50	↓	Mező Telegd .	↑		1.52	10.07	8.11	10.42
5.20	8.18		3.45	3.26		Rév			1.26	9.30	7.48	10.13
5.43			4 06			Bratca . . .				9.10		9.50
6.32	9.07		4.53	4.17		Ciucia . . .		5.40	12.47	8.31	7.08	9.19
7.16	9.37		5.32	4.50		B.-Huiedin		4.52	12.17	7.53	6.39	8.37
8.07			6.24			Ghârbău . .		2.55		6.53		7.37
8 34	10 37		6 59	5 55	sos.	Clușiu . . .	pl.	2.—	11.01	6 14	5.25	7.—
8.49			8 40	6.11	pl.		sos.	5.45	10 45		4.48	6.45
9.06			9.08	6.27	↓	Apahida . .	↑	5.18			4.23	6.27
10.14			10.40	7.27		Ghiriș . . .		3.53	9.23		3.—	5.21
10.32			11.25	7.50		Cucerdea . .		3.06	8.49		2.00	4.47
10.59			11.54			Uioara . . .		2.48			2.—	4.31
11 07			12.04			Vințul de sus		2.40			1.51	4.24
11.31			12.34	8.17		Aiud . . .		2.11	8 23		1.23	4.03
11.48			1.—	8.33	sos.	Teiuș . . .	pl.	1.45	8.06		12.54	3.42
12.25		11.40	1 40	8.38	pl.		sos.	1.10	7.59			2.49
12.52		11.55	2.17		↓	Creciunel . .	↑	12.39				2.24
1.06			2.35	9 09		Blașiu . . .		12.24	7 30			2.10
1.37			3.14			Micăsasa . .		11.48				1.38
1.52		1.—	3.34	9.42	sos.	Copșa-mică .	pl.	11.29	6 56			1.18
2.13		1.02	3 49	9.44	pl.		sos.	11.14	6 54			1.01
2.32			4.11	9.59	↓	Mediaș . . .	↑	10.55	6.41			12.46
3 04		1.39	4 48	10 22		Elisabetopol .		10.21	6 20			12.16
3.47		2.13	5 27	10.51		Sighișóra . .		9.42	5 53			11.39
4.09		2.28	6 10	11.12		Hașfalĕu . .		9.13	5.33			11.17
5 34		3.30	7.50	12.26		Homorod . .		7.45	4 27			10.02
6.12			8.30	12.58		Agoștonfalva .		7.03	3.53			9.22
6.41		4.16	9.03	1.15		Apața . . .		6.36	3.37			8.57
7.16			9.38	1.34		Feldióra . .		5.58	3 16			8.23
8.—		5.07	10.25	2.09	sos.	Brașov . . .	pl.	5.08	2.45			7.43
	11.—	5.14		2 19	pl.		sos.	7.01	2.18		10.26	7.01
	12.26	5 59		3.01	↓	Timiș . . .	↑	6 —	1 42		9.39	6.—
	1 11	6.29		3.31		Predeal .		5 11	1.12		9.12	5.11
	8 30	11.25		9.30	sos.	Bucurescĭ . .	pl.		8.35		5.35	

Ghirișŭ—Turda

trenŭ de persón.	trenŭ mixtu	trenŭ mixtŭ	trenŭ de persón.		trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenŭ de persón.
7 33	11 —	4.—	10.19	Ghiriș	5.10	10.30	3.30	9.12
7.53	11.20	4-20	10.39	Turda	4.50	10.10	3.10	8.52

Copșa-mică — Sibiiu — Avrigŭ — Făgărașŭ

trenŭ de persón.	trenŭ de persón.	trenu mixtu				trenu mixtŭ	trenŭ de persón	trenu de persón.
2.20	11.34	7.10	pl.	Copșa mică .	sos.	9.34	6.20	12.35
3.57	1.03	8.59		Ocna . . .		8.11	5.12	11.01
4.19	1.25	9.15	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	4.49	10.36
4 36	1.46		pl.		sos.	7.28		8.33
6.16	3.31			Avrig . . .		6.02		6.54
8.42	6.08		sos.	Făgăraș . .	pl.	3.28		4.05

Simeria (Piski) — Hunedóra

trenŭ mixtu	trenu mixtŭ	trenŭ mixtŭ	trenu mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtu	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
6.15	11.35	4.25	10.29	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12 20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Brasov — Zêrnestĭ

trenŭ mixtŭ	trenu mixtŭ	trenŭ mixtu		trenu mixtu	trenu mixtu	trenu mixtu
8.35	4.55	9.15	Brașov	7.36	1.29	8.31
10 28	6.36	10.35	Zerneștĭ	6.06	12.05	7.20

Mureș-Ludoș — Bistrița

4.—	9.10	4.20	Mureș-Ludoș	6.46	7.21	
7 07	1.01		Țagu-Budatelicŭ . . .		4.15	
9.59	4.55		Bistrița		1.16	

Arad — Timișóra

6.20	11.30	5.-	Aradŭ	10.43	3.44	10.55
7.08	12.47	6.14	Vinga	9.42	2.40	10.11
8.01	2.05	7.39	Timișóra	8.20	1.12	8.15

Cucerdea — Oșorheiu — Regh.-săsesc.

Trenŭ mixtŭ	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón				Trenu de persón.	Trenŭ de person.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtu
2.25	8.10	3.11	8.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.41	2.36	8.31	1.18
3 14	8.51	3.52	9.40		Ludoșŭ. . .		7.03	1.58	7.43	12.32
5.07	10.27	5.26	11.11	sos.	Oșorheiu . .	pl.	5.30	12.25	5.50	10.35
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.	5.18	9.25	5.04	10 —
7.19	12.21	7.19		sos.	Regh.-săs. .	pl.	3.50	7.49	3.25	8:25

Careii-marĭ — Zelău

trenu mixtŭ	trenu mixtu		trenu mixtu	trenu mixtu
5.30	4.15	Careii-marĭ . .	9.06	7.—
10.17	9.18	Zelău	4.20	3.01

Sighișóra—Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ		trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
3.22	11.08	Sighișóra . . .	9.51	5.32
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadrațĭ cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.